

jus respectu fuerunt prolata. Bald. in leg. jubemus, in princ. & nu. 1. in 1. notab. C. ad Senat. Consult. Vellejan. Rota decisione 403. nu. 3. part. 1. recent. & referuntur ad primogenituras hypothecas, & obligationes superius expressas; ut indicat verbum, *Altre*, quod est restrictivum ad omnes dispositiones superius expressas. Rota decision: 419. ex n. 4. versic. dictio verò alius, part. 2. recent. Crescent. dict. decis. 1. dict. nu. 2. de privileg. cum dictione etiam universales + restringi debeant, ne sequatur absurdum. Bart. in l. Gallus, §. etiam si præsens, ff. de lib. & posthum. Rot. divers. dec. 232. num. 4. p. 1.

Prout pariter non relevat, quod exemptio Castri comprehendat etiam causam dotis, quæ potest referri ad translationem domini, cum titulus dotis ad + translationem domini sit habilis. Din. conf. 1. col. 2. versic. præterea constat; Nam etiam hæc exemptio refertur ad verba proximè præcedentia, *promesse oblihi, hipoteche, vincoli fatti, per conservazione della famiglia, causa di dote.*

Nec movet, quod stante subrogatione, non tollatur totaliter dominium Ducis Bracciani, sed de modico ejus præjudicio tractetur.

Quia cum agatur de Castro antiquo familiaris Ursinæ, in quo potest cadere affectio, + bona subrogata esse possunt ex situatione, vel alia causa, hoc Castro viliora ista, notabile præjudicium afferunt ex adductis per Molin. de primog. Hisp. lib. 4. cap. 4. nu. 13. Ultra quod bona subrogata non nisi longo processu, & causæ discussione Bracciani Dux obtinere possit.

Et demum maxime movet Dominos ratio illa, quam nemo sanæ mentis negare potest, si nimirum Sanctissimus D. N. interrogatus fuisset, an concordiam inter Serenissimum Parmæ Ducem, & D. Marchionem Pallavicinum, per dationem in solutum Castri, quod non in Serenissimi Ducis, sed Ducis Bracciani dominio erat, effectuari vellet hoc in se, & invito, Sanctitatem suam pro justissima sua toti orbi nota mente minime id se velle responsum, cum unius debita cum alterius etiam inviti bonis extingui, abhorreat; tanto magis, quia per traditionem alterius Castri Castiglioni ad Tyberim nuncupati, pro quo, in hanc causam pariter alternativè alienando, in dicto Chirographo licentia fuerat obta, dicta concordia potuerat effectuari.

Ex quibus Domini causa pluries discussa, clausula brevis D. Duci Bracciani non obtare indubitanter responderunt utraque parte informante, &c.

DECISIO XIX.

R. P. D. GHISLERIO.

Mediolanen. Donationis.

Veneris 10. Junii 1645.

SUMMARIUM.

- 1 Pacto reversivo, quoad bona donata, est locus, ob contraventionem donatarii, & n. 2.
- 2 Pensionem recipiens cum protestatione, non remittit caducitatem.
- 3 Mora geminata purgationem excludit.
- 4 Canonem, pendente lite, decurrentes non solvens privat.

S Oror Clara Victoria de Barbianis ingressura Monasterium Sanctæ Mariæ Magdalænæ Me-

diolani, ob singularem dilectionem, immensumque amorem erga Comites Albericum Galeotum, & Joannem Jacobum Patruos, sub die 6. Maii 1619. illis, & cujuslibet ipsorum hæredibus, & successoribus, cum reciproca substitutione inter illos donavit, & cessit omnia, & quæcumque ipsius bona mobilia, & immobilia, ac semoventia, jura, credita, præsentia, & futura; omnes, & quascunque actiones, nihil penitus excluso; reservatis ex dictis bonis, & juribus donatis pro ejus victu, & ejusdem vita naturali durante, tantum scutis 400. auri, valoris librarum 6. Imperialium pro singulo, sibi per præfatos Donatarios, eorumque hæredes, & successores dandis, & solvendis, quolibet anno, de trimestri in trimestre, in pecunia numerata, ac in pace, & sine lite, adjecto pacto, quod casu quo, post obitum præfatorum Donatariorum, eorum hæredes, & successores cessaverint in solutione dictorum scutorum 400. annuorum, per mensem post quemlibet terminum, tunc, & eo casu quo ad ipsos tales, qui erunt in mora, præfens donatio habeatur pro non facta, & sit nullius valoris, & effectus, si ita placuerit, ipsi forori Claræ donanti, & non aliter, quia sic, &c. Post obitum Donatariorum, successit in bonis donatis pro medietate, Comes Franciscus Barbianus, qui habitâ notitia dicti pacti reversivi, assumpsit in se onus solvendi supradictam annuam præstationem. Verum, cum defecerit in solutionibus temporibus conventis, dicta foror Victoria una cum Priorissa, & Monialibus acceptarunt resolutionem donationis, cum reservatione, & sine præjudicio consequendi terminos decursos, & non solutos; talis acceptatio fuit intimata Comiti Francisco, qui comparuit, offerendo se paratum solvere omne, & totum id, de quo factis calculis, in effectu debitor appareret. Anno sequenti 1639. sub die prima Septembris, eadem foror una cum Monialibus inhærendo primæ acceptationi, declaravit, donationem resolutam, ex nova cessatione, è converso Comes Franciscus sub die 23. ejusdem mensis, pro plena, & completa solutione annuæ præstationis, & depositi libras 1085. citando fororem Claram ad recipiendum, quas Vicarius Mediolani mandavit esse recipiendas, per Moniales in causam declarandam, & sine præjudicio jurium ambarum Partium; facta deinde instantia, pro expeditione causæ, præfatus Vicarius sub die 17. Mensis Aprilis 1640. pronuntiavit, dictas acceptationes debere sortiri plenum, & integrum effectum, & proinde donationem respectu dicti Comitis Francisci haberi pro non facta, & esse nullius valoris, & effectus; quæ sententia fuit confirmata, per Judicem delegatum Apostolicum. Commissa causa appellationis in Rota in tertia instantia, fuit propositum dubium; an donatio sit resoluta: & Domini dixerunt esse resolutam, respectu Comitis Francisci ad effectum, de quo agitur, reservato, quod particulariter videretur ad ejus commodum.

Quia in donatione extat pactum resolutivum, in casu quo hæredes, & successores Donatariorum cessarent in solutione annuæ præstationis scutorum 400. auri sibi per Claram in donatione reservatæ, de quo pacto, cum Comes Franciscus successor, specificam habuerit notitiam, ut probat instrumentum transactionis, sub die 17. Septembris 1638. & nihilominus defecerit in solutione, ne dum, per mensum post quemlibet terminum, * sed per plures annos

Ad Materiam de Alimentis. Decis. XIX.

annos ante, & post litem utique est locus dicto pacto resolutivo, annullante donationem in casu non adimplementi, ac si nunquam facta fuisset, stante acceptatione caducitatis, Rota dec. 378. n. 3. p. 3. & decis. 203. n. 1. cum seq. p. 6. recent. si quidem indubitatum est in jure, quod ubi pacta in donatione apposita non implentur, * sive illa important conditionem, sive modum, donatio resolvitur, l. 1. C. de donat. que sub modo, & l. fin. C. de revocat. donat. Bald. conf. 250. sub n. 1. vers. imo secundum lib. 3. Cyriac. controv. 239. n. 5. cum aliis allegatis, per Rotam, dicta dec. 203. n. 1. p. 6. recent. Defectus autem probatur ex eo, quod non docet se solvisse.

Neque juvari potest ex deposito librarum 1085. ab eo facto, & illius acceptatione ab ipsis Monialibus nomine Claræ donantis de mandato Vicarii, ex qua acceptatione videtur remissum pactum reversivum.

Quia, quoad depositum, sufficit dicere, quod non erat integrum, nec sufficiens pro omnibus terminis decursis, juxta decis. Caputaq. 182. p. 1. sive fiat computatio à die assumpti oneris per Comitem Franciscum, solvendi dictam præstationem, pro medietate; sive à die acceptationis factæ à Monialibus, & intimatæ resolutionis, ut bene deducitur in facto, & fuit pro Monialibus protestatum; unde non operatur implementum contractus, nec quod fuerit recessum à resolutione acceptata. Quo verò ad receptionem depositi, * cum illa fuerit facta, pro terminis decursis, ante declarationem à Monasterio, & cum præservativa jurium Monasterii non potuit inducere aliquam remissionem; ut in fortioribus terminis emphyteusis tradunt Clar. in §. emphyteusis q. 10. nu. 1. vers. hoc tamen intellige. Mant. de tacit. & ambig. lib. 22. tit. 33. n. 2. Surd. decis. 317. n. 25.

Uterius cum agatur de præstatione reservata pro alimentis, in qua extat pactum resolutivum, non potest dici, quod fuerit purgata mora per supradictum depositum, stante præsertim mora geminata, * quæ omnem purgationem excludit ut post alios cumulat, firmat Cyriac. controv. 158. n. 37. & controv. 279. n. 17. & seq. Gratian. disceptat. 708. n. 21. Seraph. de priv. jur. privileg. 48. n. 3. & 25. ubi Addentes n. 31. quæ qualitas concurrat in hoc casu, in quo Comes Franciscus, ante acceptatam resolutionem, defecit per plures annos, postmodum verò defecit in quatuor terminis, & post quemlibet terminum elapsus est mensis, juxta formam pacti; nec pro terminis decursis post acceptatam resolutionem, Monasterium quidquam recepit, cum supradictum depositum lib. 1085. non sufficeret pro satisfactione terminorum antea decursorum. Rursus non probatur, quod quidquam solverit ab anno 1638. citra, quod cocepta fuit lis, etiam si semper possederit bona donata, * & fructus perceperit; ideo ex istis ultimis caducitatis potest privari, ut concludunt omnes in l. 2. C. de jure emphyt. Caputaq. decis. 209. p. 1. & decis. 316. n. 3. & 4. p. 3.

Verum cum donatio fuerit facta à Clara Alberico Galeorto, & Joan. Jacobo Patruis eorumque filiis, & descendentes eum reciproca substitutione inter illos, & consequenter dubitari possit, in casum in quem unus ex dictis institutis, vel substitutis cadat ab hæreditate ob non adimpletam conditionem appositam in donatione, an portio talis contravenientis debeat accrescere aliis cohæredibus substitutis, vel potius debeat reverti ad Donantem, seu Monasterium, habens causam ab ea, ponderatis verbis pacti, ibi, tunc, & eo casu

quod ipsos tales, qui erunt in mora, præfens donatio habeatur pro non facta; quæ verba non inferunt, quod alii substituti sint exclusi à portione illius, qui defecerit in solutione reservata in donatione; placuit Dominis pro nunc firmare donationem esse resolutam respectu Comitis Francisci, reservato, quod particulariter videatur ad ejus commodum fuerit resoluta, an Monasterii, seu potius substitutorum.

Et ita &c.

DECISIO XX.

R. P. D. GHISLERIO.

Mediolanen. Donationis.

Veneris 16. Martii 1646.

SUMMARIUM.

- 1 Donatio facta cum conditione, & clausula, & non aliter, dominium revertitur, ipso Jure, ad donantem, ob non implementum, & n. 3. Ex contraventione unius ex pluribus non resolvitur in totum, num. 7. Quæ ex causa inobservantiæ resolvitur, & ad donantem revertitur, n. 9.
- 2 Menoch. consil. 1153. reprobat.
- 3 Clausula, & non aliter, conditionem, non modum importat, & n. 6.
- 4 Contraventione unius quando noceat filiis?
- 5 Inobservantiæ donationis, in casu, si donans voluisset vocare quos vocavit in casum mortis, & delicti expressisset.
- 6 Jus accrescendi non habet locum in dispositionibus modificatis.

Dictum fuit die 10 Junii superioris Anni in decisione, coram me, facta; donationem factam à sorore Clara Victoria de Barbianis Comitibus Galeotis Patruis, & cujuslibet ipsorum hæredibus, & successoribus, respectu Com. Francisci, fuisse resolutam ob non adimpletum pactum in ea contentum, reservato, quod particulariter videretur, ad ejus commodum fuerit resoluta, an ad commodum Monasterii S. Mariæ Magdalænæ Mediolani in quo dicta Soror Clara donatrix emisit professionem: an verò ad commodum aliorum substitutorum, qui non contravenerunt. Prosequendo disputationem super reservatis, D. D. censuerunt, donationem fuisse resolutam ad favorem donatricis, durante tantum vita dicti Com. Francisci contravenientis.

Quia firmata resolutione donationis, juxta deducta in supradicta decisione, ob cessationem Com. Francisci in solutione annuæ præstationis, propter pactum, quod ubi cessaret in solutione dictæ annuæ præstationis à donatrice sibi reservatæ, tunc & eo casu, quoad ipsos tales, qui erunt in mora, donatio haberetur pro non facta, & esset nullius roboris, & effectus, & non aliter, quia sic, &c. * sequitur ipso jure ex defectu conditionis importatæ ex supradictis verbis, & præcipue ex dicta clausula, & non aliter, &c. dominium bonorum donatorum pro parte spectante ad ipsum Com. Franciscum fuisse reversum ad donatricem, ut plene aliis cumulat firmat Mant. de tacit. & ambig. lib. 4. tit. 30. n. 31. vers. neque obstat. Rot. decis. 612. sub n. 2. part. 3. decis. 378. n. 2. part. 4. & decis. 203. n. 3. & 4. part. 6. recent.

Non obstat Menoch. consil. 1153. n. 53. & per tot. qui tuetur contrarium, quia contra * Menoch. scriptis.

scripsit, Peregrin. *conf.* 77, *lib.* 3, in eadem causa, eumque sequuta est Rota *d. decis.* 203, n. 24, p. 6, *recent.* idcirco si dicimus donationem esse resolutam ita, & taliter, ut pro non facto habeatur, ut per *Dec. conf.* 58, n. 18, ob clausulam, non aliter, &c. inde ex defectu conditionis provenientis ex dicta clausula, fuit dominium bonorum donatorum reversum ad donatricem, Cyriac. *contr.* 239, n. 5. usque ad 14. Rota *in recent.* p. 4, *decis.* 338, n. 2, & *d. decis.* 203, n. 3, & 4, p. 6.

Neque urgent adducta per eundem Menoch. *d. conf.* 1153, n. 17, ubi ad effectum incurrendi moram necessariam, aserit interpellationem, & quod donatio sub modo concepta præjudicare non posset, ob secutam contraventionem, nisi ei cui fuerat modus adjectus; quia, quoad moram illa fuit jam firmata in *supradicta decisione*, in hac causa emanata, & ex lapsu diei, eidem donationi appositæ fuit inducta; modus tamen verò considerari non potest, sed potius conditio ex clausula illa, non aliter, &c. Rota *d. decis.* 203, ex n. 23, p. 6, *recent.*

Neque resolutio favore donatricis excluditur ex verbis in pacto resolutivo appositis, importantibus personalitatem ad ipsos tantum t in mora existentes restrictam, ibi, *tunc, & eo casu, quoad ipsos tales, qui erunt in mora præfens donatio, &c.* & ideo contraventionem Com. Francisci non nocet ipsius filius, ut ponderat Menoch. *d. conf.* 1153, n. 36, quia huic obiecto satisfacit Peregrin. *d. conf.* 77, n. 9, 10, & 11, quod scilicet ea verba censentur appositæ ad effectum declarandi, quod ob unius contraventionem, solum respectu ipsius resoluta esset donatio, quoad propriam, non autem alterius partem, non inde verò arguendum est, quod reversio donationis transire debuisset ad non contravenientes, vel alterius donatarii successores, contra naturam conditionis, t quæ operatur, ut statim etiam respectu sequentium resolvatur ipsa donatio conditionalis, cum clausula, non alias, &c. Rota *d. decis.* 203, n. 23, cum *seq.* p. 6, *recent.*

Insuper cum tres essent donatarii, & unicuique, ejusque descendentiæ esset donata tertia pars, cum *supradicto* t onere solutionis dictæ annuæ præstationis, & conditione reversionis, dicendum est, donatricem voluisse declarare ex contraventione unius resolutam donationem, non in toto, sed quoad partem non solventis dumtaxat, argumento *l. cui fundus, ff. de condit. & demonstrat.* & sic ad tollendam disputationem, an requireretur non solutio omnium, & an sufficeret non solutio unius, pactum resolutivum fuit per *supra* relata verba conceptum, quemadmodum considerat Peregrin. *d. conf.* 77, n. 9, *lib.* 3.

Supradicta corroborantur ex discretiva dispositione donatricis; tam in casum mortis, quam in casum delicti, in quibus casibus alios successivè vocavit, t unde si in casu inobservantiæ, bona ad illos spectare voluisset, non autem donationem haberi pro non facta quoad eos, qui cessarent in solutione, & consequenter bona donata ad se reverti, illos successivè vocasset in casu inobservantiæ, Menoch. *conf.* 85, n. 110, & *seq.* cum aliis in *Vierbiensis* *Castro* 23, *Maii* 1635, *coram bon. mem. Coccino, & in Valentina Juris secundi* 16, *Decembris* ejusdem anni *coram bon. mem. Merlino, & in aliis*; & propterea cum fuerint solum contemplati in casum mortis, & delicti, non autem in casum resolutionis donationis ob non adimplementum conditionis, illorum t vocatio non habet locum nisi in casibus expressis, & sic mortis, & delicti, non autem inobservantiæ donationis,

l. cum de indebito, ff. de probation. l. commodissime, ff. de liber. & posthum. & bene in his terminis Rip. in l. ult. n. 218. & seq. C. de revoc. donat. quem sequitur Mantica. de tacit. lib. 13, tit. 48, n. 7.

Posito quòd donatrix in casum moræ alterius ex hæredibus donatariorum, voluerit donationem haberi t pro non facta, certum est substitutos non posse venire per jus accrescendi, quia locum non habet in portione alterius, postquam illi fuit acquisita, præcipuè hoc casu, stante clausula adjecta in donatione, ita, & taliter quod quilibet ipsorum trium fratrum consequantur integram tertiam partem æqualiter, ut in puncto Bero. *conf.* 72, ex n. 5. vol. 2. Peregrin. *de fideicom. a.* 9, n. 4. Et illis obstat pactum *supradictum*, quòd donatio habeatur pro non facta, si ita placuerit ipsi forori Claræ donatrici.

Igitur donec vivit Comes Franciscus, qui contravenit, Domini censuerunt, donationem pro parte ad ipsum spectante, esse resolutam ad favorem dictæ sororis Claræ donatricis.

Et ita &c.

DECISIO XXI.

R. P. D. ARGUELLES.

Anconitana Alimentorum.

Lunæ 4 Junii 1646.

SUMMARIUM.

- 1 Alimenta, & sumptus litis debentur constituti de paupertate, & bono Jure, Et de ratione n. 2. Quibus inspectis taxentur, nu. 11. & num. 12. Facilius conceduntur existenti in possessione n. 14.
- 3 Donatio bonorum presentium in Hispaniis non valet.
- 4 Paupertas naturaliter inest, & n. 6. Et præsumitur in non habente artem, nec bona, num. 5.
- 7 Frater dives fratrem pauperem tenetur alere. De administratis fratri, rationem reddere tenetur, n. 21.
- 8 Pauper quis dicatur? pendet ab arbitrio Judicis.
- 9 Boni juris præsumptionem decisio Rotæ inducit. Præsumptio semper adest in filio quoad bona patris, n. 10.
- 13 Oblatio, ut suffragetur, debet esse pura.
- 15 Minor impugnans transactionem, tenetur recepta restituere. Declara ut n. 16, & n. 18. & n. 19. & n. 20, & n. 22.
- 17 Versionem probare tenentur contrahentes cum minoribus.
- 23 Fontanell. *decis.* 139, n. 12, declaratur.

Domino Vincentio Trogliono agenti ad nullitatem transactionis initæ cum D. Antonio Francisco fratre, & docenti de paupertate, & bono jure, t dixerunt Doctores deberi alimenta, & sumptus litis ex *l. si instituta* 27, §. de inofficio- so ubi gloss. & Fab. ff. de inoffic. testam. l. finali, §. Quod si ei, & §. nam si tales Cod. de ordin. cognat. l. penult. ff. ut in possess. legat. *Surd. de alim. tit.* 1, *quæst.* 121, n. 4. Pontan. *cod. tract. cap.* 13, n. 1, latè Fontanell. *de pact. nupt. tom.* 2, *gloss.* 2, *part.* 4, *nu.* 22, ad 47, latissimè Castill. *controv. lib.* 3, c. 27, *num.* 4, & n. 68. Bovius *decis.* 304, n. 4. *sanct. me. Greg. XV. decis.* 189, n. 1. Buratt. *decis.* 15, n. 1, & *decis.* 707, n. eodem, & apud utrūque plenè Adden. Rota *decis.* 166, n. 2, p. 4, *tom.* 2, *recent.*

recent. in Fanen. dotis 20. *Novembris* 1641. *coram R. P. D. Cerro, & in Bononien. alimentorum* 3. *Julii* 1645, & 29. *Januarii* hujus anni *coram Reverendiss. D. meo Decano.* Quia sine alimentis, t & sumptibus, certum est quod nemo vivere, aut litigare posset *l. minoribus* 6. ff. de minor. l. Peitor 31. ff. de liber. legat. 2. in fine, ibi, sumptus recuset quasi vento vixerit, *Cod. de alim. tit. viro præstan. & ibi* scribentes; & fuit dictum in *Ulixbonen. nullitatis* *profectionis* 29. *Januarii* proximi præteriti, *coram me.*

Paupertas non controvertatur ab Antonio Francisco, nec erat controvertibilis; quia Vincentius donaverat eidem omnia sua bona, ut in *ejus summario num.* 1. Cum ergo nil sibi reservasset, præter alimenta, quæ etiam negabantur, satis apparebat de paupertate; idè rectè apud Hispanos *l. 69. Tauri* quæ est repetita in *l. 8. tit. 10. nov. collat. statutum*, nec donatio omnium bonorum t etiam presentium valet, & rationem reddit Molin. *de primogen. Hispan. cap.* 10, *num.* 16. quia per eam, libera testandi facultas admittitur, quod bene intelligit Azeved. in *l. 8. num.* 4. *versus finem*, quod non longum temporis spatium intervenit; nam per tempus breve non præsumitur donans acquirere bona, de quibus testari possit: quæ doctrina bene applicatur in presentem, cum donatio facta fuerit 23. *Aprilis* 1643. Ex quo non potest præsumi mutatio, quæ nunquam præsumitur, præsertim in illis qualitatibus, quæ naturaliter insunt, t ut est paupertas. Mascard. *de probat. conclus.* 1078, n. 1. & 2. ubi plures, eoque minus in juvene, & Vincentio nobili, & nullam artem exercente, t neque in materiis, & modis acquisitionum edocto, sed qui militiæ operam dederat, ad *l. militis* 31. *C. de locat. l. unica C. negotiator num. milit.* & pluribus relatis idem Mascard. *concl.* 1154, n. 35.

Quod autem paupertas sit connaturalis intrinseca, & à jure t præsumpta, probat clarus textus in *C. sicut* 11. *caus.* 8. *dict.* 47. ubi Zenod. in *collecl.* 27, n. 13. & per eundem textum Mascard. *concl.* 25, *num.* 2. *Tusc. concl.* 161. *lit. P. nu.* 1. Scacc. *de appellat. quæst.* 17. *limit.* 8, n. 3. *versic. secundo ratio*, Alciat. *de præf. regul.* 2. *præf.* 27. in principio, & per totam, Benineal. *tract. de Pauper. quæst.* 3, *num.* 5. & *seq.* Ludovic. *dict.* *Petrus.* 37, *nu.* 5. *vers. imo cum simus in dubio*, Rota in *præallegata Fanen. dotis*, 20. *Novembris* 1641. §. *Paupertas vita est sufficienter*, *coram R. P. D. Cerro.*

Quà stante paupertate, Franciscus Antonius dives, etiam de jure communi tenetur alere t Vincentium fratrem inopem, *l. Mutius* 73. ff. de jure dotal. *l. qui filium* ff. ubi pupill. *educ. deb.* *Gloss. in l. 1. §. sed nonnullos*, verbo, *præstiterit*, ff. de tutel. & Rota *distrax.* *Tiraquel. de jur. primogenit. quæst.* 4, *num.* 33. *Bald. consil.* 103, *num.* 3. *lib.* 5. *Cravet. consil.* 199, n. 1. *versic. tamen diligenti* Aldobrand. *consil.* 28, *nu.* 26. Fontanell. *de pact. claus.* 7. *gloss.* 2. *part.* 4, n. 35. Castill. *li.* 3. *controv. cap.* 27, n. 93. *Surd. dicto tit.* 1. *quæst.* 113, n. final. in fine *Rot. decis.* 538, n. 4, *part.* 1. *decis.* 224, *nu.* 5, *part.* 1. *decis.* 92, *num.* 9, *part.* 5. *recent. in Romana de Theodolis* 6. *Novembris* 1592. *coram Blanchetto in Romana dotis* 16. *coram Pirovano, & in Romana alimentorum* 21. *Junii* 1627. *quæ est in ordin.* 95, *num.* 1. & *seq.* *coram Reverendiss. D. Urgellen. confirmata* 30. *Januarii* 1637. *coram Reverendiss. D. Decano*, quæ sunt magistræ & loquuntur in fortioribus terminis

nampe de naturali, quòd sit alendus à fratre, & à nepote, ex pluribus comprobant.

Non obstat quòd Vincentius reservaverit sibi scuta 100. ad effectum testandi, quia hæc reservatio operari poterit, * ne sibi videatur assumptisse testamenti factionem, non autem ut non dicatur pauper, quod etiam pendet ab arbitrio Judicis. Fontanell. *eodem tract. claus.* 6. *gloss.* 2. *p.* 4, n. 25. *Surd. tit.* 7, q. 9, n. 10. & *tit.* 9. *quæst.* 37, n. 1. *Castill. dicto lib.* 3. *contr. cap.* 26, n. 6. qui multos cumulant.

Præsumptio, etiam boni juris visa fuit, ad favorem ejusdem Vincentii concurrere, ex eo, quia 16. *Aprilis* proxime præteriti, reportavit favorabilem decisionem, * super nullitate præfata transactionis, quæ decisio proculdubio inducit præsumptionem boni Juris, *sanct. mem. Greg. XV. decis.* 524, *nu.* 4. Rota *decis.* 34, *nu.* 3, *part.* 7. *recent.* præsertim cum habetur in hac disputatione pro præsupposita, de stilo tribunalis, de quo in *Romana Salviani de Castibus*, 21. *Junii* 1641. *coram R. P. D. Cerro*, & maxime ista conclusio procedit in filio, * cui pro bonis paternis, semper adest præsumptio boni Juris, *l. in suis* 11. ff. de lib. & posth. *l. nam est parentibus* 15. ff. de inoff. testam. *l. scripto* 7. §. *primo* ff. unde lib. & *ibidem* Doctores.

Quo verò ad quantitatem, censuerunt Doctores hujusmodi alimenta, & sumptus deberi ad quadraginta scuta menstrua, inspectis qualitate personarum, quantitate honorum, & necessitate Vincentii, quibus omnibus circumspectis * esse taxanda docet Jurisconsultus in *l. si cui annum* 14. ff. de An. & *menstr. legat. l. Mela* 14. & *l. cum alimenta* 22. ff. de alim. tit. *l. cum cib. legat. l. & ibi pupilli educ. d. b. lib.* 2. *Cod. de alim. præst.* *Covar. præf. quæst. cap.* 6, *nu.* 7. *Molin. de primogen. lib.* 2, *cap.* 15, n. 55. *versic. sed verius*, *Surd. tit.* 4. *quæst.* 18, n. 1. *Fontanell. dicta claus.* 6. *gloss.* 2. *p.* 3, n. 65. *Gratian. discept. for. cap.* 112, n. 1. *Rota decis.* 548, *sub n.* 9, p. 4. *recent.* cum aliis in *Romana alimentorum* 1. *Aprilis* 1639. *coram Pirovano, in dicta Romana alimentorum coram RR. DD. meis Decano, & Vigellen. & Fanen. dotis coram R. P. D. Cerro.*

Non attento, quod in Instrumento transactionis, alimenta promissa fuerint Vincentio ad menstrua scut. 50. Quia animadvertent DD. Antonium Franciscum fecisse hanc promissionem; contemplatione proprietatis bonorum Vincentii; quia inde nanciscatur. Ac propterea, cum ista contemplatio * hodie evanuerit, visum fuit præstationem modernam, ad dicta menstrua scut. 40. ex quibus *supra* allegatis & signanter, Rota *dicta decis.* 156, *numer.* 5. & 6. *p.* 4. *tom.* 2. *recent.*

Nec retraxit Dominos declaratio facta in actis, per Antonium Franciscum, quod acceptat decisionem, & est promptus illi parere, & restituere bona sua Vincentio; quia oblatio * non est pura, prout requiritur. *Grat. conf.* 93, n. 75. *lib.* 1. *Gabr. de solut. conclus.* 8, n. 4. *Card. Seraph. dec.* 655, n. 5. *sanct. mem. Greg. XV. decis.* 492, n. 14. Idèd non sufficit ad retardandam præstationem alimentorum; præsertim quia Vincentius est jam in quasi possessione illa percipiendi; * quo casu facilis conceduntur, ut bene Barbof. in *l. ff. solut. marr.* p. 1, n. 55. *vers. & verior videatur*, ubi ex Rota, & aliis sequitur *Castill. d. c.* 27, n. 39. ubi latè.

Non est pura, quia habet conditionem extrinsecam, ibi, *cum hoc tamen quod Vincentius quoque restituat quiddam debet & signanter pecunias ex transactione*